

PIROTÈCNIA RECREATIVA

Normativa comentada

ADMINISTRACIÓ
GENERAL
DE L'ESTAT

Generalitat
de Catalunya

BIBLIOTECA DE CATALUNYA - DADES CIP

Pirotècnia recreativa : normativa comentada
I. Guamis i Tohà, Jaume, dir. II. Basols i Sierra, Bernardino,
dir. III. Espanya IV. Catalunya. Generalitat
1. Pirotècnia Dret i legislació Catalunya
662.1(467.1)(094.46)

Edita:

© Administració General de l'Estat
Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Associació de Fabricants i Majoristes de Catalunya
de Focs d'Artifici

1ª Edició:

Juny 2005

Tiratge:

3000 exemplars

Assessoria Externa:

Ramón Masdeu i P

Comitè de Validació:

Grup Multidisciplinar de Revetlles

Direcció i Coordinació:

Jaume Guamis i Toha
Bernardino Basols i Sierra

Producció:

Vanguard Gràfic

Depòsit Legal:

B-

Índex

Què és la pirotècnia	4
Qui pot vendre artificis pirotècnics	5
Com s'obté l'autorització de venda	6
Quines han de ser les característiques dels establiments	8
Edats mínimes per adquirir productes pirotècnics	10
Altra legislació aplicable (Llei 3/1998, de la generalitat)	11
Consells destinats als consumidors	14
Normativa aplicable a la celebració d'espectacles	16

Què és la pirotècnia

Des del punt de vista legal, totes les condicions tècniques i administratives que envolten la pirotècnia estan previstes en el text del vigent Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer (BOE núm. 61, de 12.03.1998, amb correcció d'errades en el BOE núm. 157, de 02.07.1998). El Reglament especifica el següent:

“Els artificis pirotècnics són objectes fabricats majoritàriament de forma artesana, constituïts generalment per un embolcall de paper, cartró o, en determinats casos, plàstic, que conté al seu interior una quantitat determinada de matèria pirotècnica, generalment deflagrants (art. 22).

Són matèries pirotècniques aquelles matèries o mescles de matèries destinades a produir efectes calòrics, lluminosos, sonors, gasosos o fumígens, o una combinació d'aquests efectes, com a conseqüència de reaccions químiques exotèrmiques autosostingudes no detonants (art. 10.1.b).

Els artificis pirotècnics estan classificats mitjançant la tipificació següent (art. 23):

- **Classe I:** *Artificis pirotècnics que presenten un risc molt reduït i que estan pensats per ser utilitzats en àrees confinades, inclòs l'interior d'edificis d'habitatges.*
- **Classe II:** *Artificis pirotècnics que presenten un risc reduït i que estan pensats per ser utilitzats a l'aire lliure en àrees confinades.*
- **Classe III:** *Artificis pirotècnics que presenten un risc mitjà i que estan pensats per ser utilitzats a l'aire lliure, en àrees àmplies i obertes.*
- **Classe IV:** *Artificis pirotècnics que presenten un alt risc o estan sense determinar i que estan pensats per ser utilitzats únicament per professionals.*
- **Classe V:** *Artificis pirotècnics d'utilització en agricultura i meteorologia.*
- **Classe VI:** *Artificis pirotècnics d'utilització en ferrocarrils, transports terrestres i aeris i localització de persones.*
- **Classe VII:** *Artificis pirotècnics d'utilització en la marina.*
- **Classe VIII:** *Artificis pirotècnics d'utilització en cinematografia, teatres i espectacles, per a efectes especials.*

La catalogació i classificació dels artificis pirotècnics en les diferents classes que s'han enumerat és competència del Ministeri d'Indústria i Energia (art. 25).

Una altra classificació que afecta també els artificis pirotècnics és la que estableix el Reglament d'explosius quan defineix les anomenades divisions de risc, en les quals es classifiquen les diferents matèries reglamentades d'acord amb les seves característiques i grau de perill en cas d'accident. Aquesta classificació també està relacionada amb les condicions de compatibilitat entre les matèries pel que fa al transport i emmagatzematge, segons les directrius internacionals

(classificació ONU), que han estat definides per la modificació de l'article 10 del Reglamento de Explosivos introduït pel RD 277/2005 de 11 de març,

L'article 13 del Reglament enumera i descriu les divisions de risc. Les que afecten la pirotècnia recreativa són les següents:

Divisió 1.3: matèries i objectes que presenten un risc d'incendi, amb lleuger risc d'efectes de flama o de projecció, o d'ambdós efectes, però sense risc d'explosió en massa, i:

a) la seva combustió dóna lloc a una radiació tèrmica, en el seu cas.

b) cremen uns a continuació dels altres amb efectes mínims de flama o de projecció, o ambdós efectes.

Divisió 1.4: matèries i objectes que només presenten un petit risc en cas d'ignició o encepat.

Divisió 1.6: objectes que contenen únicament substàncies altament insensibles i que ofereixen una probabilitat molt escassa d'encepat accidental o d'explosió en tota la massa.

Pel que fa a la correlació entre la classificació de les matèries que estableix el Reglament d'explosius espanyol i la classificació ONU, veurem que a l'apartat C. PIROTÈCNIA s'enumeren els artificis pirotècnics de les classes I i II com a inclosos en la divisió de risc 1.4, i els de la classe III com a inclosos en les divisions de risc 1.3 i 1.4.

Qui pot vendre artificis pirotècnics

Tots els materials que regula el Reglament d'explosius (RE) disposats per ser comercialitzats s'han de guardar en dipòsits autoritzats per les delegacions del Govern a les comunitats autònomes o bé pel Ministeri directament, segons la capacitat autoritzada.

Aquests dipòsits reglamentaris poden ser industrials, comercials o de consum (art. 150).

L'article 154 del RE estableix que els dipòsits comercials de pirotècnia, si superen els 10.000 kg nets de matèria reglamentària, han de ser autoritzats de conformitat amb les disposicions del RD 230/1998 respecte a l'establiment de tallers, si es tracta de cartutxeria o artificis pirotècnics.

L'article 106.2 del RE estableix que els tallers (i, per tant, els dipòsits comercials de pirotècnia, sigui quina sigui la seva capacitat) han de ser autoritzats pels delegats del Govern de la Comunitat Autònoma que correspongui.

En el cas concret de la pirotècnia, els establiments destinats a la venda de productes pirotècnics poden ser autoritzats com a magatzems especials (art. 188 i 201.1), sempre que compleixin les condicions estructurals i d'emplaçament que especifica la Instrucció tècnica

complementària núm. 19 del Reglament d'explosius. La Instrucció preveu, bàsicament, dos tipus d'establiment: els **locals tancats** i les **casetes** que s'instal·len en espais oberts, que poden ser públics o privats.

Aquests establiments poden emmagatzemar i vendre únicament artificis pirotècnics de les **classes I, II i III**. Els **locals tancats** estan limitats a una quantitat màxima de **50 kg de matèria pirotècnica reglamentada** neta de les classes II i III i **il·limitada** de la classe I, i les **casetes**, a **30 kg de matèria pirotècnica reglamentada** de les classes II i III i **il·limitada** de la classe I.

La venda de productes pirotècnics en els establiments que s'han citat requereix una autorització administrativa, que emet, per delegació de funcions, el subdelegat del Govern de la província que correspongui, un cop obtinguts els informes favorables que han d'aportar, a requeriment d'aquest organisme, l'Ajuntament, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia del Ministeri d'Indústria i Energia i la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil.

En la Comunitat Autònoma de Catalunya està previst, per als locals tancats respecte al carrer, que l'informe de l'Ajuntament vagi acompanyat d'un altre informe emès pels serveis d'emergències que correspongui.

L'autorització governamental de venda serveix de base substancial per atorgar la preceptiva llicència municipal per al desenvolupament de l'activitat. L'interessat ha de sol·licitar directament aquesta llicència a l'Ajuntament, o bé aquest pot considerar-la com a sol·licitada d'acord amb la documentació que rebí de la Subdelegació del Govern.

L'autorització de venda, quan es refereix a una **casete** instal·lada en espai obert, té sempre una validesa màxima de **30 dies**, compresos en el període que l'interessat sol·liciti. Els **locals** tancats poden ser autoritzats de forma **indefinida**, o bé per un **període determinat**, també a petició de l'interessat.

Com s'obté l'autorització de venda

El tràmit per a l'obtenció de l'autorització governativa de venda de productes pirotècnics s'inicia amb la presentació de la sol·licitud per part de l'interessat al Registre General de la Subdelegació del Govern a la província corresponent, o bé en qualsevol altre registre oficial, en els termes que assenyala l'article 38.4 de la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Aquesta sol·licitud conté totes les dades personals de l'interessat, com són nom i cognoms, DNI, adreça i telèfon, així com la localització concreta del punt on estarà ubicat l'establiment (municipi, carrer, plaça, etc.) i nom i cognoms i DNI dels responsables de venda. Ha

d'anar acompanyada de quatre exemplars de les fotocòpies del DNI del titular i dels responsables de venda, i d'una memòria tècnica redactada per un tècnic competent i visada pel col·legi professional corresponent.

En el cas dels locals ja autoritzats amb anterioritat, la memòria tècnica pot ser substituïda per una declaració jurada del titular, d'acord amb el que disposa el punt 1.6 de la Instrucció tècnica complementària núm. 19 del RD 230/1998 (Reglament d'explosius).

En el cas de les casetes instal·lades en espais oberts s'ha d'adjuntar també el document acreditatiu que es disposa d'una autorització per dipositar diàriament el material sobrant de la venda en un magatzem autoritzat.

La documentació anterior és tramesa per les subdelegacions del Govern a les altres administracions públiques competents en la tramitació que s'han enumerat abans, és a dir, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, l'Ajuntament afectat i la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil, les quals han d'emetre els seus informes, d'acord amb les respectives competències que els són pròpies.

L'Ajuntament, en el cas dels locals, ha de trametre una còpia de l'expedient al servei de prevenció i extinció d'incendis corresponent, el qual pot ser propi del municipi (com per exemple, en el cas de Barcelona), o bé a la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, de la Generalitat de Catalunya, per a la resta de municipis. Aquests dos organismes han de redactar un informe relatiu al compliment per part de l'establiment de les condicions de seguretat en matèria de prevenció. L'Ajuntament ha d'incloure aquest informe en l'informe elaborat pels seus propis serveis tècnics, i després l'ha de trametre a la Subdelegació del Govern.

Quan la Subdelegació del Govern té en poder seu els tres informes, i en el supòsit que tots tres siguin favorables, ja pot emetre l'autorització de venda. Si algun d'ells conté alguna esmena a fer, ho ha de comunicar a l'interessat i donar-li el termini legal necessari per tal que esmeni el defecte o defectes que assenyala l'informe desfavorable. Una vegada feta la correcció, el titular de la sol·licitud ho ha de comunicar a la Subdelegació del Govern, la qual al seu torn ho ha de comunicar a l'organisme informant que l'hagi detectat. Aquest, després de fer les comprovacions oportunes, ha de refer l'informe i trametre'l novament a la Subdelegació del Govern.

Queda molt clar que tota aquesta tramitació és força feixuga, a causa de la intervenció de diferents administracions. Per això és molt interessant que cadascuna, des de la posició que li correspon i tenint present que aquesta activitat, a Catalunya, es desenvolupa en dates molt concretes, sigui tan diligent com sigui possible en la seva gestió, en compliment dels terminis legals que regula la Llei 30/1992 per emetre informes.

En qualsevol cas, i des d'un punt de vista eminentment pràctic, els informes haurien d'arribar a les subdelegacions del Govern abans del dia 15 de maig, tota vegada que cada any es tramiten un nombre molt important d'expedients d'establiments, amb un mínim de tres informes per cada un d'ells, com a pas previ a poder emetre la Resolució. La recepció dels informes més enllà del 15 de maig comporta que les resolucions no s'emeten amb la celeritat desitjable.

Quines han de ser les característiques dels establiments

La Instrucció tècnica complementària (ITC) núm. 19 del Reglament d'explosius defineix les característiques dels establiments amb el redactat següent:

Locals permanents (segons l'article 2.1)

“S'entén per locals permanents per a la venda d'artificis pirotècnics els locals de venda tancats respecte del carrer en els quals es realitza aquesta activitat i que poden formar part d'un edifici en el qual es realitzen altres activitats, inclosa la d'habitatge humà, com també els que estan aïllats respecte d'altres edificacions. No tenen la consideració de locals permanents els establiments que no estan tancats respecte del carrer.

Els elements constructius que conformen la separació d'un local permanent respecte de dependències o edificacions contigües han de complir les condicions exigides per als sectors d'incendi RF-120. Si el local està connectat amb una altra dependència del mateix establiment o aliena ha de disposar d'una porta homologada com a RF-60.

El local ha de disposar, com a mínim, de dues sortides situades al mateix nivell del local, que han de tenir una amplada lliure mínima de 80 cm i obrir cap a l'exterior.

Tots els locals permanents han de comptar amb un magatzem per guardar-hi els artificis pirotècnics que s'hi comercialitzin. Els elements constructius que tanquen aquest magatzem han de complir també les exigències dels sectors d'incendi RF-120 (), i el magatzem ha d'estar dotat de portes d'accés de tipus homologat com a RF-60, segons la norma UNE 23093. L'accés al magatzem s'ha de realitzar, preferentment, des del mateix local de venda. En cap cas s'autoritzaran magatzems que, per accedir-hi, sigui necessari travessar dependències destinades a habitatges. Si alguna porta dona a un vestíbul d'habitatges o a un pati interior, a més de ser RF-60, ha de disposar de molla de retorn; aquest vestíbul o pati ha de tenir comunicació directa amb el carrer o tenir una superfície superior a 50 metres quadrats. En qualsevol cas, les portes dels locals i magatzems han d'obrir en el sentit de la sortida.”*

() Queden exclosos de la condició de resistència al foc RF-120 els elements que constitueixen el tancament del local de venda respecte del carrer.*

La resistència al foc de 120 minuts prevista aquí pel legislador, tant pel que fa als locals de venda com als compartiments destinats a magatzem, està en consonància amb el risc que comporten els artificis pirotècnics de les classes I, II i III, ateses les característiques dels elements que s'hi integren, amb una càrrega de foc molt inferior a, per exemple, un magatzem de papereria o un establiment de venda de pintures i dissolvents sense un límit concret de capacitat. Cal tenir present que, en la majoria dels artificis pirotècnics d'aquestes classes, té més poder calòric l'embolcall de paper o cartró que les matèries o mescles pirotècniques que contenen.

La resistència al foc dels diversos elements constructius es detalla als annexos de la Norma bàsica de l'edificació - Condicions de protecció contra els incendis (NBE-CPI.96).

“La instal·lació elèctrica de l'establiment ha de ser estanca, de seguretat augmentada (IP.65 mínim) i no es poden utilitzar per a l'enllumenat làmpades portàtils que impliquin qualsevol tipus de combustió. En tots els casos, la instal·lació elèctrica ha de complir amb els requisits derivats de l'aplicació del vigent Reglament electrotècnic de baixa tensió.

Els establiments han de comptar amb un mínim de dos extintors, els quals han de ser revisats cada any i timbrats cada 5 anys, operacions que ha de portar a terme una empresa competent, degudament autoritzada pel Departament d'Indústria. En qualsevol cas, el nombre concret d'extintors, així com les seves característiques, el fixarà l'Administració atorgant, d'acord amb els informes formulats pel servei de prevenció competent en la matèria.

El conjunt de les instal·lacions de l'establiment requereix l'informe favorable de l'òrgan provincial de l'Àrea d'Indústria i Energia de la Delegació del Govern, la qual pot imposar les mesures de seguretat complementàries que, específicament, consideri convenientes en cada cas.

En la zona destinada a la venda, els productes pirotècnics s'han de col·locar en prestatges que han d'estar situats a una distància mínima d'un metre del mostrador. La resta del gènere disponible per a la venda ha de quedar dipositat al magatzem de l'establiment. No poden ser exposats artificis pirotècnics carregats en aparadors o a l'abast del públic.

El nombre de compradors que poden estar simultàniament a l'interior de l'establiment no pot ser superior al de venedors, i en cap cas ha de ser superior a vuit ni a un per cada sis metres quadrats de superfície útil del local de venda. Per a un estricte compliment d'aquesta norma, el titular de l'establiment ha de disposar de personal propi que reguli l'entrada dels clients. El nombre màxim de compradors i venedors figura a l'autorització i a l'interior del local hi ha d'haver un o més rètols que ho indiquin.

En cap lloc de l'establiment està permès fumar o encendre flames o estufes d'incandescència, i s'han d'exhibir en llocs ben visibles rètols homologats que avisin d'aquesta prohibició.”

"L'espai ocupat per la caseta pot ser públic o privat.

La caseta ha de reunir les característiques que indiqui el delegat del Govern corresponent. El sostre de la caseta ha de ser lleuger i subjectat de tal manera que sigui la zona de menor resistència en cas de projecció.

El mostrador i la façana de venda han d'estar coberts per una visera volada d'una amplada mínima de 60 cm.

Els artificis pirotècnics disposats per a la venda s'han de col·locar en prestatges fora de l'abast del públic. Els artificis s'han de retirar de la caseta quan estigui tancada al públic, i s'han de dipositar en un magatzem autoritzat.

Cada caseta ha de disposar de dos extintors d'incendis de les característiques que estableix el servei de prevenció competent.

En llocs ben visibles s'han de col·locar rètols que indiquin la prohibició de fumar a les immediacions de la caseta. No es pot encendre flames ni estufes d'incandescència. La instal·lació elèctrica, si n'hi ha, ha de ser estanca. No poden ser utilitzades per al enllumenat làmpades portàtils que impliquin qualsevol tipus de combustió.

Les casetes han de guardar una distància mínima de 20 metres respecte de qualsevol edificació i de 100 metres de llocs que puguin representar un perill especial, com ara gasolineres o dipòsits de gas.

A les casetes només s'admet la presència simultània de dos compradors i dos venedors. Aquests últims han d'estar especialment autoritzats per la Delegació del Govern corresponent."

Edats mínimes per a la compra de productes pirotècnics

El Reglament d'explosius no esmenta de forma concreta a partir de quines edats es poden comprar artificis pirotècnics d'aquestes classes.

Per resoldre aquesta mancança, les diverses subdelegacions del Govern a Catalunya han concretat aquest aspecte mitjançant ordres internes, que indiquen que les persones majors de 18 anys poden adquirir qualsevol artifici dels inclosos en les classes I, II i III. Per als menors d'aquesta edat, cada Subdelegació del Govern té fixats criteris diferents, els quals es preveuen en les resolucions d'autorització de venda.

No obstant això, l'apartat 1.4 de la Instrucció tècnica complementària núm. 19 del Reglament d'explosius estableix la prohibició de vendre productes pirotècnics de qualsevol tipus a aquelles persones que estiguin sota els efectes de begudes alcohòliques o substàncies estupefaents ni, amb caràcter general, a partir de la mitjanit.

Per tal d'intentar reduir a uns nivells mínims els riscos d'accidents derivats d'un possible mal ús dels artificis pirotècnics per part dels consumidors, la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la DIRECCIÓ GENERAL D'EMERGÈNCIES I SEGURETAT CIVIL, fomenta cada any una campanya de sensibilització, la qual és difosa de forma molt àmplia als ajuntaments i als ciutadans.

Altres legislacions aplicables a la fabricació, emmagatzematge i venda de productes pirotècnics, en general. (Llei 3/1998, de la Generalitat de Catalunya, d'intervenció integral de l'Administració ambiental)

Tot i que el conjunt de les activitats relacionades amb la pirotècnia estan subjectes a les disposicions contingudes en el Reglament d'explosius i, per tant, amb una important dependència d'alguns dels organismes de l'Administració central, no per això s'ha de perdre de vista que no deixen de ser activitats de tipus industrial o comercial, amb productes que poden tenir una incidència sobre el medi natural on estan ubicades, quan es donen unes situacions determinades.

La Llei 3/1998 de la Generalitat de Catalunya, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental (IIAA) (DOGC núm. 2598, de 13 de març), regula les condicions de desenvolupament de les activitats que poden incidir sobre el medi ambient i la salut pública i les classifica en diferents annexos, segons el grau potencial d'afecció del medi natural.

Es dona la circumstància, però, que en cap d'aquests annexos es fa esment explícit de les activitats vinculades a la pirotècnia.

Cal, doncs, buscar dins de cada annex de la Llei 3/1998 i, dins d'aquests, dins dels diversos sectors o àmbits industrials, comercials o de serveis continguts aquells apartats que, per la seva definició, més s'avenen a les particularitats de cada una de les activitats que ens ocupen.

Veiem, primer, la diferenciació que el Reglament d'explosius fa entre les tres possibles activitats relacionades amb la pirotècnia, com són:

- a) **Fabricació**
- b) **Emmagatzematge**
- c) **Venda al consumidor**

a) Pel que fa a la fabricació, es pot portar a terme en una **fàbrica** o en un **taller**. La diferència entre l'una i l'altre rau en la capacitat de producció.

Les distàncies de seguretat a mantenir respecte de les estructures veïnes més properes són les mateixes, tant en un cas com en l'altre, i depenen, exclusivament, de la capacitat unitària d'emmagatzematge de matèria reglamentada que tinguin autoritzada, entenent per capacitat unitària la quantitat màxima de matèria reglamentada que pot tenir-se emmagatzemada en una qualsevol de les diverses naus que conformen el complex industrial, tant si és en forma de matèries primeres, mescles pirotècniques o productes acabats.

Les distàncies de seguretat estan fixades a la ITC núm. 11 del Reglament d'explosius, la qual estableix que aquestes instal·lacions han d'estar situades en llocs apartats dels nuclis habitats, generalment en zones rústiques.

Els treballs que es fan en fàbriques i tallers de pirotècnia consisteixen en l'obtenció de **mescles pirotècniques**, que no són altra cosa que el resultat de **mesclar**, en proporcions adequades, diverses substàncies minerals o compostos químics (matèries primeres), generalment reduïts a pols i per ells mateixos inerts, per tal que, confinats a l'interior de càpsules predissenyades, produeixin en encendre's efectes de soroll (tro) o de llum de colors diversos que conformen alhora figures també diverses, o ambdós efectes conjuntament. Aquestes fàbriques i tallers no poden tenir la consideració d'indústries químiques, tota vegada que els metalls, minerals o compostos químics utilitzats en la fabricació no són sotmesos a processos de combinació, sinó simplement de mescla.

En el procés de fabricació no es produeixen emanacions a l'atmosfera de cap tipus. No hi ha abocament de productes sòlids o líquids que puguin contaminar el sòl o el subsòl. La generació de residus industrials es limita als envasos o embalatges que contenen les matèries primeres utilitzades en la confecció de les mescles, normalment sacs de paper, tela, plàstic, etc., els quals són lliurats a gestors de residus autoritzats, d'acord amb la seva naturalesa.

A causa de les condicions que fixa el Reglament d'explosius sobre les distàncies de seguretat i la necessitat d'emplaçar aquest tipus d'activitat en sòl no urbà, lluny de poblacions i d'estructures viàries, és obligat disposar d'un sistema de depuració de les aigües residuals sanitàries que es generin, depuració que s'obté per mitjans orgànics, generalment amb la utilització de fosses sèptiques.

Segons aquestes consideracions, queda clar que estem parlant d'una activitat que no està classificada en cap dels supòsits detallats a l'annex I del Reglament de la IIAA. Això ens porta a considerar que, en tot cas, quedi classificada dins de l'annex II.1, si bé no s'hi detalla explícitament. I, a partir d'aquesta consideració, aquesta activitat de fabricació de productes pirotècnics podria assimilar-se a la descrita en l'apartat 12.12 de l'annex II.1, que comprèn "**L'emmagatzematge o manipulació de minerals, combustibles sòlids i altres materials pulverulents**", i, per tant, estaria subjecta al règim de "**llicència ambiental**".

b) En l'activitat de dipòsit de productes pirotècnics en magatzems comercials no s'efectua cap operació de manipulació de matèries primeres ni productes intermedis.

L'emmagatzematge és únicament una fase de la comercialització dels artificis pirotècnics obtinguts en les fàbriques i tallers nacionals, transferits d'altres països de la Comunitat Europea, o bé procedents d'importacions de països estrangers.

Tampoc en el desenvolupament normal d'aquesta activitat no es produeix cap tipus d'afecció del medi natural.

Per les mateixes consideracions d'observació obligada d'unes distàncies de seguretat, reglamentàriament establertes, i atenent al mateix raonament que s'ha fet per a les fàbriques i tallers, aquestes instal·lacions s'ubiquen també en llocs apartats. Les condicions de tractament de les possibles aigües residuals sanitàries són exactament les mateixes que les detallades per a les fàbriques i tallers.

També aquí ens trobem amb una manca absoluta de definició d'aquesta activitat entre les que s'especifiquen als annexos del Reglament de la IIAA. Hi hem de buscar, doncs, la definició que sigui més assimilable. Hi ha dos possibles apartats en els quals és possible classificar-la. Ambdós estan inclosos en el **Grup 12 – Altres activitats, de l'annex II.2: l'apartat 12.10 – Dipòsit i emmagatzematge de productes perillosos, amb una capacitat superior a 50 m³, i l'apartat 12.19 – Indústries i magatzems, amb una càrrega de foc superior a 250.000 Mjoules**. Per tant, aquesta activitat estaria subjecta també al règim de **licència ambiental**.

c) L'activitat de venda al detall de productes pirotècnics està regulada per l'article 188 del Reglament d'explosius, que disposa el següent:

"Article 188. Els establiments de venda de productes pirotècnics poden emmagatzemar, amb l'autorització prèvia del delegat del Govern a la Comunitat Autònoma, amb l'informe de l'Àrea d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil, fins a 15 kg de matèria reglamentada.

Quan la quantitat de productes pirotècnics sigui tal que se superin els 15 kg de matèria reglamentada, aquests productes s'han d'emmagatzemar en locals que compleixin amb el que disposa la Instrucció tècnica complementària (ITC) núm. 19. Aquests locals exigeixen, així mateix, l'autorització del delegat del Govern, amb els informes previs indicats al paràgraf anterior."

A la pràctica, en tot el territori català és normal que tant les sol·licituds com les autoritzacions de venda de productes pirotècnics es tramitin per les quantitats màximes que fixa la ITC núm. 19, és a dir, 50 kg de matèria reglamentada continguda en els artificis de les classes II i III per als locals i 30 kg per a les casetes, i una quantitat il·limitada d'artificis de la classe I.

En aquest tipus d'establiments es fa una diferenciació essencial, que consisteix en la possible condició de permanent en el cas dels locals

(això vol dir que poden exercir l'activitat durant tot l'any), o bé la condició de temporal, cas que es dóna obligatòriament en el cas de les casetes, per a les quals està reglamentat que el termini màxim d'autorització sigui de un mes.

De l'examen dels diferents annexos del Reglament de la Llei de la IIAA es pot deduir que, de la mateixa manera que s'ha dit dels emmagatzematges anteriors, hi ha dos apartats en els quals pot classificar-se aquesta activitat d'emmagatzematge especial i venda de productes pirotècnics, com són **el 12.10 – Dipòsit o emmagatzematge de productes perillosos amb una capacitat de fins a 50 m³, i el 12.19 – Indústries i magatzems amb una càrrega de foc de fins a 250.000 Mjoulles**, corresponents ambdós a l'annex III. Aquesta activitat estaria subjecta, per tant, al règim de comunicació.

De tota manera, caldria establir, per part de l'Administració que hi tingui competència, el règim especial a aplicar a aquesta activitat en els casos de les casetes i els locals que són destinats a desenvolupar-la únicament durant un termini curt (generalment un mes) i que, en els cas dels locals, la resta de l'any són destinats a altres activitats, tal com papereria, venda d'objectes de regal, lloguer o venda d'articles de festa, etc. Això origina que, en el cas que les administracions competents en matèria d'explosius hi efectuïn una visita d'inspecció, el personal inspector es trobi amb un establiment amb material totalment diferent del que motiva la seva actuació, amb la pèrdua de temps consegüent. Una possible solució a aquest tema pot ser considerar l'activitat temporal de venda de pirotècnica com a subjecta a un règim de llicències excepcionals, sense inclusió en la Llei de la IIAA.

Consells destinats als consumidors de productes pirotècnics sobre el seu ús correcte i segur, sempre respectant les normes concretes que el fabricant inclou a l'etiqueta per a cada producte

- És una imprudència molt gran portar artificis pirotècnics a les butxaques o a bosses agafades amb les mans o penjades del braç quan se n'estan disparant d'altres propis o aliens a les immediacions. Una encesa fortuïta, per simpatia, pot provocar lesions que poden ser greus.
- No és convenient col·locar cap part del cos davant o sobre d'un artifici encès. Hi ha possibilitats que es produeixin cremades, lesions oculars o traumatismes.
- Els artificis dotats de metxa per a la seva iniciació s'han d'encendre sempre per l'extrem, amb la finalitat de poder tenir temps d'apartar-se'n. En el cas que la metxa estigui protegida amb una beina de paper, abans d'encendre-la cal retirar aquesta

beina, perquè, en cas contrari, el foc correrà amb gran velocitat, provocant el disparament immediat de l'artifici.

- No s'ha de disparar mai cap coet volador tenint-lo agafat amb la mà, perquè hi ha el perill segur de cremades si el tenim agafat per la canya o bé de cremades i/o traumatismes si el tenim agafat per la càpsula i fallés la mescla impulsora. Si no es disposa d'un disparador especial dels diferents models existents al mercat, es pot utilitzar un ampolla de cava, procurant que la canya i la càpsula es mantinguin en una posició tan vertical com sigui possible. És molt perillós intentar disparar un coet volador amb la canya trencada: pot anar en direccions inesperades i causar danys.

- No s'han d'introduir trons de metxa dins dels forats de totxanes, ja que en explotar poden sortir-ne projectats incontroladament fragments en forma de metralla.

- Les candelas romanes que no tinguin un mànec especial no transmissor de la calor s'han de fixar en un forat adequat o en un test amb terra o sorra que el mantinguin ben subjecte. Les cremades que poden produir poden ser molt importants.

- No s'ha de tallar el tro del final d'una traca valenciana per utilitzar-lo independentment, atès que la detonació pot provocar danys greus.

- Els artificis anomenats rodes s'han de fixar molt bé sobre un element resistent, amb la finalitat que no puguin desprendre's i girar de forma incontrolada.

- Està rigorosament prohibit disparar coets, engegar globus o qualsevol altre artefacte que contingui foc, a distància inferior a 500 metres de les zones boscoses, atès que es poden provocar incendis forestals.

- És convenient que els veïns propers als llocs on s'està utilitzant artificis pirotècnics prenguin la precaució d'ajustar o tancar les portes i finestres i treure la roba estesa dels terrats, amb la finalitat d'impedir l'entrada fortuïta d'algun producte pirotècnic, amb el consegüent perill d'incendi dins la casa.

- Quan s'estiguin disparant artificis pirotècnics és convenient vigilar que a les proximitats no hi hagi cap líquid o producte inflamable (benzina, dissolvents, etc.), pel perill d'incendi o, fins i tot, d'explosió que això pot comportar.

- Cal vigilar de no llançar, de forma intencionada o no, cap petard contra alguna altra persona o animal, o contra vehicles estacionats. Els danys que es poden provocar poden ser greus.

- També està rigorosament prohibit encendre fogueres en terrenys forestals i en un radi de 500 metres de zones boscoses. Les fogueres s'han de situar a més de 15 metres de les façanes de les cases i dels cotxes estacionats i mai sota de línies elèctriques o telefòniques, o conduccions de gas visibles.

- Si es fa una foguera al carrer cal procurar que quedi un pas

obert suficient per als vehicles d'emergències. Per tal de no malmetre el paviment, en el cas que sigui asfaltat, s'haurà de col·locar entre aquest i la llenya un gruix suficient de terra o sorra que separi el foc del paviment.

- No s'ha d'utilitzar mai cap tipus de combustible per obtenir un inici ràpid de la foguera, ja que la deflagració que es provocaria podria calar foc en els vestits, el cabell, etc. de les persones que estiguessin a prop.
- No s'han de llançar a les fogueres bidons, llaunes, esprais, etc., ja que poden explotar, ni tampoc pneumàtics o plàstics, per la contaminació de l'atmosfera que provoquen.

Normativa aplicable a la realització d'espectacles pirotècnics i correfocs

Mentre l'Administració competent no promulgui una ITC del vigent Reglament d'explosius que reguli la realització dels espectacles públics pirotècnics, per a tot l'Estat espanyol segueix vigent l'Ordre de 20 d'octubre de 1988 del Ministeri de Relacions amb les Corts i de la Secretaria del Govern, modificada per una altra Ordre del mateix

"Article 1r. La present Ordre és aplicable a la utilització d'artificis pirotècnics aeris o dotats de mitjans de projecció de la càrrega explosiva i en l'organització i desenvolupament d'espectacles públics de castells de focs artificials.

Als efectes de la present Ordre, es consideren artificis pirotècnics els enginys o artefactes que contenen substàncies explosives i/o pirotècniques destinades a produir un efecte lluminós, calorífic, sonor, gasós o fumigen, o una combinació d'aquests efectes.

No es consideren compresos en l'àmbit de la present Ordre els simples llançaments de coets, la realització de salves amb bombes o altres utilitzacions d'artificis pirotècnics que, per la seva petita entitat, no constitueixen espectacles públics per ells mateixos.

El que es disposa en la present Ordre s'entén sens perjudici de l'exercici de les competències que corresponen a les administracions autonòmiques i a les corporacions locals, per raó de la matèria o dels llocs on es realitzin els espectacles.

Article 2n. Els artificis pirotècnics als quals es refereix l'article anterior han d'estar classificats i catalogats, de conformitat amb el que disposa el Reglament d'explosius i amb el que estableix el Ministeri d'Indústria i Energia.

(Cal recordar que en la data de promulgació d'aquesta Ordre ministerial estava vigent el Reglament d'explosius aprovat pel Reial decret 2114/1978).

Article 3r. A més d'atendre al que es disposa amb caràcter general en la present Ordre per als espectacles públics de castells de focs d'artifici, el muntatge i realització dels que superin els 50 quilos de mescla explosiva només es pot efectuar amb autorització del Govern Civil de la província, amb l'informe previ de la Direcció Provincial d'Indústria i Energia. A tal efecte, s'ha de presentar en un dels citats òrgans, amb cinc dies d'antelació com a mínim, la sol·licitud corresponent, acompanyada del conjunt d'esquemes dels artificis a disparar. La totalitat dels esquemes ha de constituir l'espectacle previst.

La sol·licitud ha de ser presentada per l'entitat organitzadora de les festes o espectacles. Si els espectacles han de tenir lloc en vies o espais públics, a la sol·licitud s'ha d'adjuntar el permís de l'Ajuntament o de l'autoritat competent, per a la utilització de les dites vies o espais, excepte en el cas que sigui l'Ajuntament o autoritat corresponent qui organitzi els espectacles.

També s'ha d'adjuntar còpia de la pòlissa de l'assegurança de responsabilitat civil que tingui subscripta l'empresa realitzadora de l'espectacle, que ha de cobrir entre 5 i 50 milions de pessetes, segons l'entitat i característiques de l'espectacle.

En la ressenya de cada un dels espectacles hi han de figurar les dades següents:

- a) Quilos d'explosiu o mescla explosiva, de cada conjunt d'artificis, que constitueixen un efecte recreatiu homogeni i d'unitats que formen el dit conjunt.
- b) Data, número de classificació i catalogació i fabricant de cada un dels artificis a disparar.
- c) Temps previst en segons per al disparament i efectes recreatius de cada secció o conjunt homogeni.
- d) Seqüència d'inici de disparament entre seccions i ordre a seguir en els disparaments de cada secció.
- e) Tipus, forma i característiques de la protecció disposada per tal d'evitar tota mena de lesions o danys a les persones i a les propietats, d'acord amb el que preveu l'article 15.
- f) Lloc on s'han de realitzar els disparaments, amb característiques de l'entorn perimetral, en un mínim de 300 metres, a comptar del lloc de disparament, i hores d'inici i acabament previstes.
- g) Nom i cognoms o raó social i domicili de la persona o entitat de pirotècnia que ha de realitzar el disparament.

La Direcció Provincial d'Indústria i Energia ha de lliurar al Govern Civil la documentació, amb el seu informe, dins les quaranta-vuit hores següents a la recepció de la sol·licitud."

(Cal aclarir que, actualment, els antics governs civils han estat substituïts per les subdelegacions del Govern corresponents a cada província. Així mateix, les anteriors direccions provincials d'Indústria i Energia han estat substituïdes per les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions del Govern).

Article 4t. L'Ajuntament del municipi on es realitzin els espectacles als quals es refereix aquesta Ordre ha de disposar el que convingui per tal que, amb anterioritat a l'inici

dels espectacles, s'elabori el corresponent pla d'actuació en emergències, que ha de comprendre les mesures: de prevenció de riscos que puguin afectar les persones que intervenen en el seu desenvolupament o que els presenciïn i als béns; de seguretat i vigilància de la zona presumptament afectada per un accident, així com de protecció i socors urgent de les víctimes i d'evacuació i assistència sanitària d'aquestes.

Article 5è. *Per participar en el muntatge, manipulació i disparament d'artificis pirotècnics amb finalitats recreatives, les persones encarregades han de ser professionals al servei d'un taller de pirotècnia degudament legalitzat.*

Article 6è. *Tant aquestes persones com totes les altres que col·laborin en el muntatge i manipulació i disparament dels espectacles amb artificis pirotècnics han d'estar afiliades a la Seguretat Social, amb la prima d'assegurança que l'autoritat laboral disposi per raó del risc específic.*

Article 7è. *Tots els productes pirotècnics que componen, en conjunt, l'espectacle, com ara coets xiuladors, carcasses, traques, rodes, cadenes voladores, palmeres, fonts lluminoses, etc., s'han de mantenir envasats i embalats abans de muntar-los, per tal de preservar-los de la humitat de l'ambient.*

Article 8è. *La il·luminació per al desembalatge i muntatge dels artificis ha de ser, preferentment, la solar. Es prohibeixen els sistemes d'il·luminació amb flama nua.*

Article 9è. *En les manipulacions i muntatges que es portin a terme durant la nit o, en tot cas, amb l'adequada llum solar directa, acomplint el que estableix l'article 8è, s'ha de tenir cura: que la intensitat de la llum, l'ombra i la calor inadequades no dificultin les operacions, amb risc de producció o propagació d'espurnes; d'evitar la producció de focus de calor per efectes propis o induïts a causa de tempestes, corrents estàtiques o erràtiques.*

Article 10è. *En compliment de tot el que estableix el títol IV del Reglament d'explosius, els embalatges i envasos dels artificis pirotècnics amb finalitats recreatives han de ser oberts amb mitjans que impossibilitin la producció d'espurnes o fregaments que puguin afectar els artificis.*

Article 11è. *Els artificis, metxes i iniciadors, abans del muntatge, han d'estar allunyats de possibles focus, susceptibles de provocar espurnes, flames o gasos calents. En la manipulació i muntatge s'han d'evitar els cops entre ells, així com amb els iniciadors, que han de protegir-se de fregaments i xocs entre ells.*

Article 12è. *L'última manipulació que es realitzi abans del disparament ha de ser la del muntatge dels dispositius per a la ignició, amb o sense iniciador o inflamador, amb metxa lenta o circuit elèctric.*

Article 13è. *Si la metxa està unida directament a l'artifici, sense iniciador interposat, s'ha de subjectar mitjançant cordó de fibra tèxtil, paper parafinat o similar.*

Article 14è. *Les connexions han d'estar aïllades amb cinta o connectadors, evitant, en tot moment, el contacte fortuït dels conductors de disparament dels artificis amb el terra, canonades metàl·liques, etc.*

Article 15è. *Abans d'iniciar-se l'espectacle, la persona o persones delegades per l'entitat organitzadora de les festes o*

espectacles, o els membres designats per l'autoritat competent (Policia Nacional, Policia Municipal, etc.), que siguin designats a tal efecte, han de vigilar i comprovar els accessos al lloc i la situació dels espectadors més propers, així com el muntatge, si cal, de les defenses establertes per a seguretat. Els espectadors, en tot cas, han de quedar-se fora de la línia d'iniciació i, a ser possible, fora dels llocs on, presumiblement, puguin caure els timons dels coets i carcasses, d'acord amb el vent dominant.

Per a cada espectacle s'ha d'establir una zona de seguretat entre l'àrea de focs i l'espai destinat als espectadors, vigilada i acotada per l'autoritat competent, envoltada per tanques, cordes o sistema similar, determinada de manera que permeti en tot moment l'accés dels mitjans de socors i assistència en cas d'accidents, l'amplada de la qual ha de ser proposada i autoritzada segons la quantitat de productes pirotècnics a cremar, del tipus d'artificis utilitzats i de les condicions del lloc.

Article 16è. La persona encarregada ha de revisar el muntatge de tots i cada un dels artificis, i comprovar si des de la seva instal·lació s'han produït alteracions a causa de la humitat o s'ha danyat alguna unitat dels artificis que componen cada secció d'efectes homogenis. Ha de vigilar tot el que es refereix a l'adequada posició respecte de la línia d'iniciació prevista, les condicions adequades de les metxes, inflamadors, conductors i aparells de connexió, així com la resta de la instal·lació dels artificis, amb la seguretat interior adequada en el recinte acotat per al disparament i amb les necessàries condicions de seguretat exigides en la present Ordre per a les persones i els béns.

Article 17è. Si el disparament es produeix mitjançant un aparell de connexió, l'empresa instal·ladora ha de tenir sempre a disposició del personal actuant un aparell més un altre de recanvi.

Els aparells de connexió han d'estar sempre en possessió directa del professional responsable o han de ser prou vigilats per ell mateix.

Article 18è. Un cop realitzat el muntatge dels artificis en el lloc del disparament, si hi ha tempesta, la persona encarregada ha de retardar l'espectacle. Si es produeix pluja s'ha de disposar –amb la màxima rapidesa– de material impermeable per tapar tots aquells artefactes l'embolcall exterior dels quals, en tot o en part, no és impermeable, per tal d'evitar possibles alteracions de les condicions propulsores per deflagració dels artificis. La metxa lenta ha de tenir sempre coberta impermeable i ser resistent al desgast i amb secció interior uniforme. En acabar la pluja, abans de realitzar el disparament, s'ha de portar a terme una nova comprovació de tots els artificis.

Article 19è. Es prohibeix totalment fumar o produir espurnes o flames nues per cap procediment o mitjà durant la descàrrega d'artificis des del dipòsit mòbil durant el seu muntatge, després del muntatge i abans o després del disparament, mentre el professional responsable, acompanyat de persona o persones designades pels organitzadors o autoritat competent, no hagin comprovat que no ha quedat sense disparar alguna unitat de les distintes seccions.

Qualsevol persona, per penetrar al recinte mentre es desenvolupen les operacions citades al paràgraf anterior, ha de

portar sabates que no puguin produir espurnes i no pot dur ni mistos ni encenedor.

Ningú no pot penetrar en el dit recinte sense autorització de l'encarregat de l'espectacle, excepte les autoritats o agents amb facultats d'inspecció tècnica.

Article 20è. *Les infraccions del que es disposa en la present Ordre constitueixen infraccions reglamentàries als efectes de l'article 313 del vigent Reglament d'explosius.*

(En el nou Reglament d'explosius, que va entrar en vigor el mes de maig de 1998, el règim sancionador està desenvolupat en el títol IX i comprèn els articles del 293 al 300).

Es transcriu, a continuació, el contingut del Decret 252/1999, de 31 d'agost, de la Generalitat de Catalunya, pel qual es regulen les actuacions dels grups de foc en les celebracions populars i tradicionals (DOGC núm. 2974, de 14 de setembre de 1999).

Per la Resolució 452/V el Parlament de Catalunya va instar el Govern a regular l'activitat de les celebracions de tipus popular i tradicional en què intervenen els anomenats grups de foc, que comporta la utilització de productes pirotècnics, per tal de vetllar per la seguretat de totes les persones que participen en aquesta mena d'activitats festives.

En compliment de l'esmentada Resolució, l'elaboració del Decret s'ha fet d'acord amb els representants de diversos grups de foc d'arreu de Catalunya.

De conformitat amb la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, i amb la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural;

D'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessoradora, a proposta dels consellers de Governació i de Cultura i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1: Objecte:

L'objecte d'aquest Decret és regular les actuacions que realitzen o en les quals intervenen grups de foc i que constitueixen o formen part de celebracions de tipus popular i tradicional, amb l'objectiu de garantir la seguretat de les persones que hi actuen i dels espectadors, i també dels béns públics i privats situats en els llocs on es realitzen les actuacions.

Article 2 : Actuacions dels grups de foc :

Són actuacions pròpies dels grups de foc les realitzades amb carcasses zoomòrfiques, portades per una o diverses persones, des de les quals es disparen productes pirotècnics, o les de colles d'actuants a peu que individualment empen productes pirotècnics.

Article 3: Autorització de les actuacions:

3.1) Per a la realització de qualsevol actuació de grups de foc, cal que l'organitzador obtingui prèviament:

- a) Llicència municipal, d'acord amb el que preveu la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics. En cas que l'organitzador sigui un ajuntament, l'actuació ha de ser aprovada per l'òrgan competent del mateix ajuntament.
- b) Autorització per a la utilització del material pirotècnic, d'acord amb el que preveu el Reglament d'explosius. (*).

3.2) Per a l'autorització de l'actuació d'un grup de foc, cal que l'organitzador acrediti que té concertat un contracte d'assegurança que cobreixi el risc de responsabilitat civil per danys a les persones, a les coses i a la via pública i els seus elements.

3.3) La llicència municipal per a l'actuació d'un grup de foc ha d'indicar les mesures de seguretat adients per evitar danys personals o materials. A l'annex 1 d'aquest Decret s'indiquen les mesures de seguretat bàsiques, que poden ser completades o adaptades per l'ajuntament a les circumstàncies de cada actuació.

3.4) Abans de concedir la llicència o d'aprovar l'actuació d'un grup de foc, l'ajuntament ha de sol·licitar informe als corresponents serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments. Cal adjuntar a la sol·licitud d'informe una descripció de l'actuació projectada i de les mesures de seguretat que s'hi pretén aplicar.

(*) S'ha d'entendre que el compliment del que estableix el Reglament d'explosius, quan es tracta d'un espectacle públic del tipus correfoc, es refereix exclusivament a les condicions següents:

- a) Que els artificis pirotècnics utilitzats en l'espectacle estiguin legalment catalogats i classificats tots ells dins les classes I, II i III.
- b) Que l'autorització de la Subdelegació del Govern només és preceptiva quan la quantitat de matèria reglamentada neta a utilitzar superi els 50 kg.

Article 4: Preparació de les actuacions:

4.1) L'organitzador d'una actuació d'un grup de foc ha de:

- a) Comunicar l'actuació als veïns.
- b) Senyalitzar l'espai o recorregut de l'actuació.

4.2) Les comunicacions i senyalitzacions previstes a l'apartat 4.1 s'han de fer almenys 48 hores abans de l'hora prevista per a l'inici de l'actuació i han d'indicar els aspectes següents:

- a) Horari de l'actuació.
- b) Espai o recorregut on es realitzarà l'actuació.
- c) Mesures de seguretat que s'han aplicar, segons el que prevegi la llicència.

4.3) L'ajuntament que autoritzi una actuació d'un grup de foc ha de:

- a) Realitzar o supervisar que es realitzin les comunicacions i

senyalitzacions previstes a l'apartat 4.1.

b) *Comprovar, abans de l'inici de l'actuació, que l'espai o recorregut on es portarà a terme està degudament condicionat, lliure de vehicles estacionats, de contenidors i d'altres elements que puguin destorbar el desenvolupament de l'actuació o que puguin resultar-hi danyats. En cas que durant l'actuació s'apagui l'enllumenat públic, s'ha de mantenir sempre un mínim d'il·luminació encesa.*

c) *Disposar els mitjans personals i materials necessaris per garantir l'ordre, la seguretat, la prevenció contra incendis i l'assistència sanitària durant la realització de l'actuació. Per al compliment d'aquesta obligació, l'ajuntament pot demanar el suport tècnic de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil del Departament de Governació.*

Article 5: Utilització de material pirotècnic:

5.1) *El material pirotècnic que utilitzen els grups de foc està en funció del tipus d'actuació que fan i de la celebració de la qual aquesta forma part i, en tot cas, ha de respectar les normes contingudes en el Reglament d'explosius i en l'autorització d'utilització corresponent.*

5.2) *Els integrants dels grups de foc han d'adoptar les màximes precaucions en la manipulació del material pirotècnic per tal d'evitar danys personals, a ells mateixos o a terceres persones, o danys materials en béns públics o privats. En tot cas, han de respectar les mesures de seguretat que s'indiquen a l'annex 2 d'aquest Decret.*

5.3) *Quan en les actuacions participin voluntàriament i espontàniament persones no integrants del grup de foc, el grup i els encarregats de la seguretat han de vetllar perquè aquestes persones no manipulin material pirotècnic i perquè segueixin les indicacions dels integrants del grup, especialment amb relació al manteniment de les distàncies de seguretat respecte dels actuants o dels portadors del material pirotècnic.*

Article 6: Règim sancionador:

6.1) *En cas d'incompliment d'aquest Decret és d'aplicació el règim sancionador establert en la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.*

6.2) *La realització d'actuacions de grups de foc sense l'autorització que preveu l'apartat 3.1.b) i l'incompliment dels termes de l'autorització estan subjectes al règim sancionador que estableix la normativa sobre seguretat ciutadana i sobre explosius.*

Disposició final

Aquest Decret entrarà en vigor deu dies després de la publicació al DOGC.

